

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 13 mai 2021

Curtea constituită din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de procuror

Pe rol se află judecarea cauzei având ca obiect **apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița și inculpații** împotriva sentinței penale nr.153 din data de 30 septembrie 2020 a Tribunalului Ialomița, pronunțată în dosarul nr.1059/98/2018.

La apelul nominal făcut în ședință publică, *la prima strigare*, se prezintă **apelanții-inculpați**, personal, și asistați de apărător ales, avocat, **lipsind celelalte părți.**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței depunerea la dosar a unor note scrise din partea părții civile Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ialomița, după care,

Apărătorul ales al apelanților – inculpați, având cuvântul, solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru a studia încheierea de ședință de la termenul anterior.

Precizează că nu a studiat încheierea de ședință, având în vedere că aceasta nu era redactată.

Curtea învederează apărătorului ales faptul că, în raport de încărcătura completului, în maxim 5 zile de la data ședinței, încheierile sunt redactate și dosarele predate la arhiva instanței.

Apărătorul ales al apelanților – inculpați, având cuvântul, solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru a-i da posibilitatea să depună, în scris, o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, față de încheierea de ședință prin care s-a dispus schimbarea de încadrare juridică.

Având în vedere solicitările apărătorului ales al apelanților, **Curtea** dispune lăsarea cauzei la ordine.

La apelul nominal făcut în ședință publică, *la a doua strigare*, se prezintă **apelanții-inculpați**, personal, și asistați de apărător ales, avocat, **lipsind celelalte părți.**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței depunerea la dosar a unor note scrise din partea părții civile Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ialomița, după care,

Apărătorul ales al apelanților – inculpați, având cuvântul, solicită, în temeiul disp. art.475 Cod procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, întrucât aplicarea art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005, astfel cum a fost modificată, nu este condiționată de cuantumul prejudiciului.

Precizează că într-un alt dosar a avut termen de judecată la Tribunalul Ialomița, unde s-a admis cererea de schimbare a încadrării juridice și s-a constatat că legea penală mai favorabilă este Legea nr.241/2005.

Astfel, consideră că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea acestei chestiuni de drept.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul cu privire la legea penală mai favorabilă, apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, apreciind că această chestiune de drept este destul de clară.

Consideră că aplicarea disp. art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005 nu impune o condiție ce ține de cuantumul prejudiciului, aceste dispoziții fiind aplicabile și pentru prejudiciul din prezenta cauză.

Având în vedere că inculpații au achitat prejudiciul principal, penalitățile aferente, precum și faptul că își manifestă și intenția de achita și penalitățile aferente celor 20% din baza de calcul pe care i-a achitat, astfel cum solicită și partea civilă în notele scrise depuse la dosar, apreciază că sunt aplicabilă ca lege penală mai favorabilă, disp. art.10 alin.1¹ din Legea nr.241/2005.

Curtea, după deliberare, respinge cererea formulată de apărătorul ales al apelanților – inculpați de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și își reconsideră argumentele în raport de punctul de vedere al ședințelor administrative din cadrul secției cu privire la practica judiciară încă neformată în această materie, precum și concluziile reprezentantei Ministerului Public.

Pentru aceste considerente, repune în discuție legea penală mai favorabilă solicitată de către inculpați și o admite ca fiind art.10 alin.1¹ din Legea nr.55/2021.

Apărătorul ales al apelanților – inculpați, având cuvântul, față de relațiile comunicate de către partea civilă, consideră că nici acest lucru nu este clarificat.

Astfel, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv o adresă formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița, într-un alt dosar în care inculpații au fost trimiși în judecată, în care este menționat că nu trebuie calculate penalități la penalitatea de 20%.

Mai arată că la termenul anterior de judecată a depus la dosar adresele prin care a solicitat părții civile să menționeze în baza cărui text de lege se calculează penalități la penalități sau dobândă la penalități.

Precizează că, în situația în care instanța de judecată apreciază că inculpații trebuie să achite și suma respectivă, aceștia o vor achita pentru a beneficia de acel text de lege.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că se impune și plata sumei solicitate de către ANAF, reprezentând penalitățile aferente celor 20% din baza de calcul deja achitate, raportat la formularea din art.10 alin.1¹ din Legea nr.55/2021.

Apărătorul ales al apelanților – inculpați, având cuvântul, arată că nu există în cadrul AJFP o rubrică prin care să fie calculate penalități la penalități.

Curtea, având în vedere susținerile apărătorului ales al apelanților – inculpați, încuviințează cererea formulată de către acesta și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța dacă dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei.

Reprezentantul Ministerului Public și apărătorul ales al apelanților - inculpați, având cuvântul, pe rând, arată că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea acestui aspect în vederea unei practici unitare în acest sens.

C U R T E A,

I. Cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea soluționării unei chestiuni de drept, constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în apel și, potrivit dispozițiilor art.552 C.p.p., hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 C.p.p. referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume, dacă pentru aplicarea disp. art. 10 alin.1¹ din Legea nr.55/2021, dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 13.05.2021.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală **nr.153 din data de 30 septembrie 2020 a Tribunalului Ialomița, pronunțată în dosarul nr.1059/98/2018**, s-au dispus următoarele:

A fost respinsă cererea formulată de inculpații, prin apărător, de dispunere a achitării în temeiul art. 396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. a) și lit.b) teza a II-a Cod procedură penală.

A fost respinsă cererea formulată de inculpații, prin apărător, de aplicare a dispozițiilor art. 10 din Legea 241/2005.

A. În baza art. 396 alin.1 și 2 Cod procedură penală raportat la art. 9 alin. 1 lit. c) și alin.2 din Legea 241/2005 (forma în vigoare la data comiterii faptelor, 2010 – 2012), cu aplicarea art. 41 alin.2 V.C.pen., art. 74 alin.1 lit. b) V.C.pen. combinat cu art. 76 alin.1 lit.c) V.C.pen și art. 5 N.C.pen., **a fost condamnat inculpatul** (date), **la pedeapsa principală de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată.**

În baza art. 71 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c Vechiul Cod penal (pedeapsă accesorie).

În baza art. 65 alin. 2 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c vechiul Cod penal (pedeapsă complementară). Potrivit art. 66 V.C.pen., executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripția executării pedepsei.

S-a constatat că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin prezenta este săvârșită în concurs real cu faptele ce au atras condamnarea sa, prin Sentința penală nr. 67/F din 09.05.2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 1772/A din 19.12.2017 a Curții de Apel București – Secția I Penală, la pedeapsa de 3 ani închisoare.

Repune în individualitate pedepsele aplicate inculpatului prin Sentința penală nr. 67/F din 09.05.2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 1772/A din 19.12.2017 a Curții de Apel București – Secția I Penală, după cum urmează:

Pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 29 alin. 1 lit. a) din Legea 656/2002, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal de la 1968 și art. 5 Cod penal și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c vechiul Cod penal, inculpatului pe o durată de 3 ani.

În baza art. 86 ind. 5 alin. 1 V.C.pen rap. la art. 85 alin. 1 V.C.pen, s-a dispus anularea suspendării executării pedepsei închisorii sub supraveghere aplicată inculpatului prin hotărârile judecătorești mai sus menționate.

În baza art. 36 alin. 1 V.C.pen. raportat la art. 33 lit. a) – art. 34 lit. b V.C.pen., cu aplicarea art. 5 N.C.pen, s-a dispus contopirea pedepselor aplicate inculpatului, urmând ca, în final, acesta să execute pedeapsa principală cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În baza art. 71 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c Vechiul Cod penal (pedeapsă accesorie).

În baza art. 35 alin. 1-3 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, s-au contopit pedepsele complementare și, în baza art. 65 alin. 2 V.C.pen., i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c vechiul Cod penal (pedeapsă complementară). Potrivit art. 66 V.C.pen., executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripția executării pedepsei.

În baza art. 86 ind. 5 alin. 2 V.C.pen. raportat la art. 86 ind. 1 – art. 86 ind. 2 V.C.pen., s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere și stabilește un termen de încercare de 6 ani.

Potrivit art. 86 ind. 5 alin. 3 V.C.pen, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei. (19.12.2017).

A fost încredințată supravegherea inculpatului Serviciului de Probațiune Ialomița.

În baza art. 86 ind. 3 Cod penal din 1968, pe durata termenului de încercare inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciului de Probațiune Ialomița;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență;

În baza art. 86 ind. 3 alin 3 Cod penal din 1968 i s-a impus inculpatului să nu depășească limita teritorială a României fără acordul instanței.

În art. 71 alin 5 Cod penal din 1968, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

I s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86 ind. 4 Cod penal din 1968 privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

B. În baza art. 396 alin.1 și 2 Cod procedură penală raportat la art. 9 alin. 1 lit. c) și alin.2 din Legea 241/2005 (forma în vigoare la data comiterii faptelor, 2010 – 2012), cu aplicarea art. 41 alin.2 V.C.pen., art. 74 alin.1 lit. b) V.C.pen. combinat cu art. 76 alin.1 lit.c) V.C.pen și art. 5 N.C.pen., **a fost condamnat inculpatul** (date), **la pedeapsa principală de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată.**

În baza art. 71 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit.c Vechiul Cod penal (pedeapsă accesorie).

În baza art. 65 alin.2 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c vechiul Cod penal (pedeapsă complementară). Potrivit art. 66 V.C.pen., executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripția executării pedepsei.

S-a constatat că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin prezenta este săvârșită în concurs real cu faptele ce au atras condamnarea sa, prin Sentința penală nr. 67/F din 09.05.2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 1772/A din 19.12.2017 a Curții de Apel București – Secția I Penală, la pedeapsa de 3 ani închisoare.

S-au repus în individualitate pedepsele aplicate inculpatului prin Sentința penală nr. 67/F din 09.05.2017 a Tribunalului Ialomița, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 1772/A din 19.12.2017 a Curții de Apel București – Secția I Penală, după cum urmează:

-Pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 29 alin.1 lit. a) din Legea 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c vechiul Cod penal, inculpatului pe o durată de 3 ani.

În baza art. 86 ind. 5 alin.1 V.C.pen rap. la art. 85 alin.1 V.C.pen, s-a dispus anularea suspendării executării pedepsei închisorii sub supraveghere aplicată inculpatului prin hotărârile judecătorești mai sus menționate.

În baza art. 36 alin.1 V.C.pen. raportat la art. 33 lit. a) – art. 34 lit. b V.C.pen., cu aplicarea art. 5 N.C.pen, s-a dispus contopirea pedepselor aplicate inculpatului, urmând ca, în final, acesta să execute pedeapsa principală cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În baza art. 71 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, i s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit.c Vechiul Cod penal (pedeapsă accesorie).

În baza art. 35 alin.1-3 V.C.pen. raportat la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, s-au contopit pedepsele complementare și, în baza art. 65 alin.2 V.C.pen., i s-au interzis inculpatului pe o durată de 3 ani drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c vechiul Cod penal (pedeapsă complementară). Potrivit art. 66 V.C.pen., executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripția executării pedepsei.

În baza art. 86 ind. 5 alin.2 V.C.pen. raportat la art. 86 ind.1 – art. 86 ind.2 V.C.pen., s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere și stabilește un termen de încercare de 6 ani.

Potrivit art. 86 ind.5 alin.3 V.C.pen, termenul de încercare se calculează de la data rămânării definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei. (19.12.2017).

Încredințează supravegherea inculpatului Serviciului de Probațiune Ialomița.

În baza art. 86 ind.3 Cod penal din 1968, pe durata termenului de încercare inculpatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciului de Probațiune Ialomița;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență;

În baza art. 86 ind. 3 alin 3 Cod penal din 1968 i s-a impus inculpatului să nu depășească limita teritorială a României fără acordul instanței.

În art. 71 alin 5 Cod penal din 1968, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

I s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86 ind. 4 Cod penal din 1968 privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

S-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 241/2005, în sensul că instanța a dispus aplicarea în ceea ce-i privește pe inculpații, a interdicției de a fi fondator, administrator, director sau reprezentant legal ai societății comerciale, iar dacă au fost aleși, să fie decăzuți din drepturi.

Totodată, în baza art. 13 din Legea nr. 241/2005, s-a dispus comunicarea către Oficiul Național al Registrului Comerțului a unei copii de pe dispozitivul hotărârii judecătorești de condamnare, la data rămânării definitive a acesteia.

În temeiul art. 397 alin. 1 Cod procedură penală combinat cu art. 25 alin. 1 Cod procedură penală și art.19 alin. 5 Cod procedură penală, totul raportat la art. 1357, art.1373 și art. 1381 Cod civil, a fost **admisă acțiunea civilă** formulată de partea civilă, Statul Român prin A.N.A.F. – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Agenția Județeană a Finanțelor Publice Ialomița.

Au fost obligați inculpații, în solidar și cu partea responsabilă civilmente (înregistrată la Oficiul Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Ialomița sub nr., cu sediul social în), la plata despăgubirilor civile aferente prejudiciului produs bugetului general consolidat, în sumă de 509.313 lei, compusă din: impozit pe profit în sumă de 203.734 lei și TVA în sumă de 305.579 lei, reprezentând debit principal, precum și la plata accesoriilor aferente acestui debit (dobânzi și penalități de întârziere), în sumă de 526.143 lei.

S-a constatat că prejudiciul a fost recuperat integral, prin plată voluntară, astfel cum rezultă din înscrisurile doveditoare depuse la dosarul cauzei (inculpatul: OP, OP, OP, inculpatul: OP, OP).

În baza art. 404 alin.4 lit. c) Cod procedură penală și art. 249 Cod procedură penală, astfel cum au fost interpretate prin Decizia R.I.L. nr. 19/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, combinat cu dispozițiile art. 11 din Legea 241/2005, au fost menținute măsurile asigurătorii, dispuse prin ordonanța procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița nr. din, restrânse inițial prin încheierea din 18.06.2019 și apoi prin încheierea din 11.12.2019, respectiv sechestrul asigurător instituit cu privire la autoutilitara marca cu nr. de înmatriculare, nr. de identificare, serie motor, capacitate cilindrică, aparținând inculpatului, în vederea garantării plății cheltuielilor judiciare avansate de stat.

În baza art. 397 alin.1 Cod procedură penală raportat la art. 25 alin.3 Cod procedură penală, s-a dispus desființarea înscrisurilor emise în fals, respectiv facturile emanând de la societățile:, aflate în original la dosarul cauzei, DUP vol. VII

Împotriva sentinței penale anterior menționate, au declarat apeluri inculpații
.....

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public și apărătorul ales al apelanților – inculpați
..... au susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

Potrivit art. 10 alin. 1 ind. 1 din Legea nr. 55/2021, în cazul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 8 și 9, dacă în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul, la care se adaugă dobânzile și penalitățile, este acoperit integral, fapta nu se mai pedepsește, făcându-se aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 10 alin. 1 ind. 2 din Legea nr. 55/2021, dispozițiile prezentului articol se aplică tuturor inculpaților chiar dacă nu au contribuit la acoperirea prejudiciului prevăzut la alin. 1 și 1 ind. 1.

În speță, inculpații în solidar și cu partea responsabilă civilmente au fost obligați la plata despăgubirilor civile aferente prejudiciului produs bugetului general consolidat, în sumă de **509.313 lei**, compusă din: impozit pe profit în sumă de 203.734 lei și TVA în sumă de 305.579 lei, reprezentând debit principal, **precum și la plata accesoriilor aferente acestui debit (dobânzi și penalități de întârziere), în sumă de 526.143 lei.**

De asemenea, la data de 8.04.2021, inculpatul a achitat **suma de 101.862,60 lei, reprezentând majorarea de 20% prev. de art. 10 alin. 1 ind. 1 din Legea nr. 55/2021**, coeficient raportat la prejudiciul în cuantum de 509.313 lei stabilit în prezentul dosar.

Prin adresa nr., intimata parte civilă A.N.A.F.- Direcția generală regională a Finanțelor publice Ploiești – Administrația județeană a finanțelor publice Ialomița a comunicat faptul că, pentru aplicarea în cauză a disp. art. 10 alin. 1 ind. 1 din Legea nr. 55/2021, este necesar ca inculpații să achite **și accesoriile aferente sumei de 101.862,60 lei, reprezentând majorarea de 20% din baza de calcul**, raportată la prejudiciul în cuantum de 509.313 lei, însumând 129.495 lei, calculate de la data scadenței obligației fiscale și până la data achitării efective a sumei.

În motivarea solicitării, intimata parte civilă a indicat Deciziile C.C.R. nr. 147/2019, 272/2010, art. 174-176 Cod procedură fiscală și Decizia Î.C.C.J. nr. 17/2015.

Curtea reține că, în privința art. 8 și 9 din Legea nr. 241/2005, prin introducerea art. 10 alin. 1¹ și alin. 1² din Legea nr. 55/2021 s-a reglementat o *cauză de nepedepsire*, care se aplică, indiferent de valoarea prejudiciului, dacă, în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății,

până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul, la care se adaugă dobânzile și penalitățile, este acoperit integral.

În acest caz, fapta nu se mai pedepsește, făcându-se aplicarea, în aceste condiții, a dispozițiilor art.16 alin.(1) lit. h) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, Curtea are în vedere considerentele Deciziei C.C.R. nr. 101/2021 (par. 104 și următoarele), care tratează dispozițiile nou-introduse drept *norme de dezincriminare*, reținându-se că legiuitorul a reglementat un mecanism alternativ celui penal pentru a da posibilitatea reparării mai rapide a integrității deja afectate a bugetului public național, aceste norme înlocuiesc răspunderea penală cu una civilă și *cuprind în sine, o formă de sancțiune civilă*.

Pe de altă parte, acestea au natura unei instituții de drept penal material, întrucât privesc natura și quantumul sancțiunilor aplicabile, reglementând în materia pedepselor penale, în sensul înlocuirii răspunderii penale cu o formă de sancțiune civilă și au și o natură procesuală, prin termenul instituit, respectiv, în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Curtea reține și soluția dispusă de Î.C.C.J. prin Decizia nr. 17/2015, conform căreia în cauzele penale având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute în Legea nr. 241/2005, instanța, soluționând acțiunea civilă, dispune obligarea inculpatului condamnat pentru săvârșirea acestor infracțiuni la plata sumelor reprezentând *obligatia fiscală principală datorată și la plata sumelor reprezentând obligațiile fiscale accesorii datorate, în condițiile Codului de procedură fiscală*, apreciind că pentru aplicarea disp. art. 10 alin.1¹ din Legea nr.55/2021, dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.1 C.p.p. rap. la art. 475 C.p.p., sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„ Dacă dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei.

II. Pe fondul cauzei,

După deliberare, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, va amâna cauza și va acorda un nou termen de judecată.

Pentru aceste considerente,

DISPUNE:

Admite cererea formulată de inculpații, prin intermediul apărătorului ales, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și:

În baza art.475 și a art.476 alin.1 Cod procedură penală adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu

următoarei chestiuni de drept, respectiv „ Dacă dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei.

Se vor înainta Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele:

- prezenta încheiere, atât în format complet, cât și în format anonimizat pentru publicarea pe site-ul instanței supreme;
- citativul cuprinzând identitatea și domiciliul părților;
- rechizitoriul și sentința primei instanțe, în copii certificate, ca înscrisuri relevante.

Fără cale de atac, potrivit art.476 alin.1 Cod procedură penală.

Amână judecarea cauzei la data 10 iunie 2021, ora 09.00, sala V. Dongoroz pentru când se citează părțile care nu au termen în cunoștință.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 13 mai 2021.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

